

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923203076
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6923203076.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie poistného plnenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca č. k. 16C/20/2023-71 zo dňa 06.11.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca č. k. 16C/20/2023-71 zo dňa 06.11.2023, potvrdzuje.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) prvým výrokom konanie vo veci zastavil. Druhým výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1 V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 21.08.2023 domáhala proti žalovanému zaplatenia poistného plnenia na základe škodovej udalosti zo dňa 07.10.2016, pri ktorej malo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla žalobkyne zn. E. XXX EČV: F.; konanie vo veci je vedené pod sp. zn. 16C/20/2023 (prejednávaná vec). Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa už v minulosti domáhala proti žalovanému zaplatenia poistného plnenia na základe totožnej škodovej udalosti zo dňa XX.XX.XXXX, pri ktorej malo dôjsť k poškodeniu totožného motorového vozidla, ktoré konanie vo veci podanej žaloby bolo vedené Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 4C/15/2021 a skončené bolo rozsudkom č. k. 4C/15/2021-119 zo dňa 19.05.2022, ktorým bola žaloba zamietnutá, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.11.2022. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 230 Civilného sporového poriadku, ktoré bráni opätovnému prejednaniu veci. Uviedol, že z podanej žaloby žalobkyne vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu poistného plnenia, ktorý mal vzniknúť na tom istom skutkovom základe ako vo veci sp. zn. 4C/15/2021, t. j. na základe škodovej udalosti zo dňa 07.10.2016, pri ktorej malo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla žalobkyne, pričom z vyjadrenia žalovanej na pojednávaní vo veci dňa 06.11.2023 vyplýva, že v oboch konaniach žalobkyňa uplatnila i totožný nárok na náhradu škody vzniknutej na jej osobnom motorovom vozidle. Žalobkyňa tak znovu podala žalobu v tej istej veci, o ktorej už raz bolo súdom právoplatne rozhodnuté. Prekážka rozhodnutej veci je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Právoplatné rozhodnutie súdu v tej istej veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 4C/15/2021 bráni tomu, aby v tej istej veci znovu prebiehalo ďalšie konanie s rovnakým predmetom konania založenom na totožnom skutkovom základe. Preto súd neskôr začaté konanie

o podanej žalobe žalobkyne vo veci vednej pod sp. zn. 16C/20/2023 pre prekážku veci rozhodnutej, zastavil.

1.2 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods.1 CSP tak, že žalobkyňa, ktorá zavinila zastavenie konania podaním novej žaloby v tej istej už skôr právoplatne rozhodnutej veci, je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa bez uvedenia odvolacích dôvodov v zmysle § 365 Civilného sporového poriadku. Uviedla, že už v podanej žalobe žiadala odpustenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, vzhľadom na jej majetkové pomery, ale uvedené zostalo nepovšimnuté. Poukázala na ustanovenie § 256 Civilného sporového poriadku, a preto opätovne žiada o „odpustenie súdnych trov“.

2.1 Pokiaľ sa týka rozhodnutia o veci o zaplatení poisťného plnenia uviedla, že žalovaný mohol priložiť viac dôkazov; uviedla, že by mohla byť zohľadnená i spravodlivosť a nie rozhodovať len podľa súdneho poriadku. Uviedla, že v predchádzajúcom konaní mal žalovaný „šťastie“, že v odvolacom konaní bola navrhnutá zmena limitu poisťného plnenia a žalobkyňa to nevedela, že sa uvedené navrhovať nesmie v odvolacom konaní. Uviedla, že žiada konanie nezastaviť, ale ukončiť rozhodnutím tak, ako je uvedené v návrhu zo dňa 11.09.2023 a plnenie poslať na žalobkyňou označený účet.

3. Odvolanie žalobkyne bolo doručené žalovanému s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 12.12.2023. Uviedol, že má za to, že rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 16C/20/2023 je správne a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania. Súd prvej inštancie správne posúdil prekážku rozhodnutej veci, nakoľko žalobkyňa identickú žalobu podala na Okresný súd v Revúcej ešte v roku 2021. V predmetnom konaní vedenom Okresným súdom Revúca sp. zn. 4C/15/2021 konajúci súd žalobu žalobkyne zamietol a Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Navyše odvolanie žalobkyne je nejasné, nezrozumiteľné, absentujú v ňom základné náležitosti odvolania. Žalovaný má za to, že žalobkyňa účelovo vyťažuje súd podávaním nezmyselných žalôb a neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by mal súd oslobodiť žalobkyňu od platenia náhrady trov konania. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a priznal žalovanému náhradu trov konania.

5. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobkyňi na vedomie.

6. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila opätovne žalobkyňa, pričom vyjadrenie sa zhoduje v podstatnom obsahu s odvolaním žalobkyne, keď žalobkyňa uviedla, že nevidí dôvod na to, aby žalujúcej odmietli oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže samotný príjem potvrdzuje, že žalobkyňa nevie kryť svojim príjmom súdne konanie. Ďalej uviedla, že žalovaný v konaní 16C/20/2023 dňa 06.11.2023 na pojednávaní mohol predložiť aj iné dôkazy napr. namietat, „že zrazila jeleňa, a vtedy nemá právo na domáhanie sa poisťného plnenia od poisťovne“.

7. Vyjadrenie žalobkyne doručované žalovanému nebolo.

8. V dôsledku podaného odvolania žalobkyne krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Na základe podaného odvolania žalobkyne tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, rozhodnutie

náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobkyne a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi, stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny.

12. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že v predloženej veci Okresný súd Rimavská Sobota odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil, nakoľko zistil a konštatoval, že prejednaníu a rozhodnutiu o veci bráni prekážka veci už skôr rozhodnutej v zmysle § 230 Civilného sporového poriadku. V odôvodnení poukázal na už prejednanú a rozhodnutú vec vedenú Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 4C/15/2021, v ktorej žalobkyňa skôr uplatňovala na základe totožného skutkového stavu - na základe škodovej udalosti zo dňa XX.XX.XXXX - poisťné plnenie od totožného subjektu, t. j. poisťovne KOOOPERATIVA ako žalovaného.

13. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

14. Predpokladom toho, aby konanie mohlo začať, riadne prebehnúť a súd mohol vydať meritórne rozhodnutie, je splnenie všetkých procesných podmienok vyžadovaných zákonom. Medzi základné procesné podmienky, ktoré je súd povinný skúmať ex offa a to v každom štádiu konania, je skutočnosť, či tu nie je daná prekážka res iudicata - veci právoplatne rozhodnutej, ktorá bráni tomu, aby prebiehalo súdne konanie v tej istej veci, o ktorej už bolo súdom (resp. iným príslušným orgánom) právoplatne rozhodnuté. Prekážka res iudicata je daná, ak na súde inom príslušnom orgáne) už v čase podania návrhu bolo skôr prejednané a právoplatne rozhodnuté konanie v totožnej veci, teda veci, ktorá má rovnakých účastníkov konania, rovnaký predmet konania a sú tu dané rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa návrh odvodzuje. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). „Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5Cdo 120/2009). Zhodne judikuje podmienky res iudicata ustálená súdna prax. Napr.: „Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Res iudicata je procesnou prekážkou konania, ktorá je neodstrániteľná. Neodstrániteľné nedostatky konania majú ten procesný dôsledok na postup súdu, že súd nemôže pokračovať v konaní a je povinný konanie podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP zastaviť.“

15. V predloženej veci totožnosť strán konania bola konštatovaná súdom prvej inštancie a uvedená okolnosť nie je rozporovaná ani žalobcom a uvedenú podmienku pre možnosť konštatovania veci rozhodnutej, konštatuje i odvolací súd.

16. O totožnosť predmetu konania ide v prípade, ak je v novom konaní prejednávaný ten istý nárok, o ktorom už právoplatne bolo rozhodnuté, pričom sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z rovnakého skutkového stavu.

17. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa sa neskôr podanou žalobou v prejednáwanej veci domáhala poisťného plnenia na totožnom skutkovom i právnom základe a je nutné tak jednoznačne konštatovať totožnosť sporových strán ako i predmetu konania. Správne potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že prejednaníu a rozhodnutiu o veci v danom prípade bráni prekážka už rozhodnutej veci, v danom prípade rozhodnutie Okresného súdu Revúca č. k. 4C/15/2021-119 zo dňa 19.05.2022, ktorým súd

žalobu žalobkyne zamietol, pričom v dôsledku podaného odvolania žalobkyne o veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom č. k. 14Co/63/2022-155 zo dňa 25.10.2022 rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny, pričom osobitným výrokom I. návrh žalobkyne na zmenu žaloby nepripustil.

18. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobkyňa namietala okrem iného i tú skutočnosť, že súd prvej inštancie nekonal o jej návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, odvolací súd uvádza, že zo spisu je skutočne zistiteľné, že žalobkyňa spolu s podanou žalobou požiadala konajúci súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, keď zároveň i dokladovala svoje majetkové pomery. Súd prvej inštancie vo veci žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku nevyzval a ani nekonal o návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Uvedený postup súdu prvej inštancie však odvolací súd nepovažuje za nesprávny s poukazom na zásadu hospodárnosti konania konania, kedy je zrejmé, že súd prvej inštancie po prvotnom posúdení žaloby a po vykonaní lustrácie predchádzajúcich konaní dospel k predbežnému záveru o existujúcej prekážke veci rozhodnutej, v ktorej dôsledku je v zmysle § 230 a § 161 CSP nutné konanie zastaviť.

19. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

20. S poukazom na uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že nebol dôvod na vyrubenie súdneho poplatku, resp. na rozhodnutie o priznaní, resp. nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, pokiaľ konajúci súd po prvotnom posúdení žaloby dospel k záveru, že prejednaníu a rozhodnutiu o veci bráni prekážka veci rozhodnutej a konanie bude musieť byť zastavené. Na správnosti uvedeného záveru nemení nič ani skutočnosť, že konajúci súd prvej inštancie vo veci vykonal pojednávanie dňa 06.11.2023, na ktorom si výsluchom žalobkyne dostatočne ustálil, čoho sa žalobkyňa žalobou v predmetnej veci domáha, i na základe prednesu žalobkyne a jej výsluchu sa súd utvrdil v závere o tom, že žalobkyňa sa predmetnou žalobou opätovne duplicitne domáha nároku (poistného plnenia), o ktorom už bolo súdom konané, a o ktorom už bolo rozhodnuté v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 4C/15/2021, v ktorom bola žaloba žalobkyne zamietnutá a rozsudok Okresného súdu Revúca nadobudol účinky právoplatnosti po rozhodnutí odvolacieho súdu rozsudkom č. k. 14Co/63/2022-155 zo dňa 25.10.2022.

21. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Z dôvodu vecnej správnosti uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vo výroku o zastavení konania, tak aj v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania, keď okresný súd správne vyhodnotil procesné zavinenie žalobkyne jednak na vedení (začatí) konania, ale i na zastavení konania a uložil jej povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobkyne, žalobkyňa nebola úspešná ani sčasti, keďže odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania z dôvodu prekážky veci rozhodnutej. Celý procesný úspech v odvolacom konaní tak prináleží žalovanému, ktorý sa v odvolacom konaní k odvolaniu žalobkyne i vyjadril, a teda mu preukázateľne v súvislosti s odvolacím konaním vznikli trovy. Preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobkyňa, ako neúspešnej strane sporu v odvolacom konaní, uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o ich výške.

23. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).